

В ДОРОЗІ НА СДМ ЛІСАБОН 2023

ЛИПЕНЬ 2022

КОНСПЕКТ ДЛЯ АНІМАТОРА

БОГ ПОНЕВОЛЮЄ ЧИ ДАЄ СВОБОДУ?

Цілі формаційної зустрічі

1. Ознайомитись з християнською концепцією свободи.
2. Усвідомити, що наша віра повинна відображатися в наших вчинках.
3. Дізнатися, на чому ґрунтуються погляди Церкви у царині моралі.

План зустрічі

Це наша пропозиція – звісно можна модифікувати окремі частини, не змінюючи змісту. Додатково, залежно від часу проведення зустрічі, заохочуємо молодь до того, щоб включити до програми Святу Месу з проповіддю та поклоніння Пресвятим Дарам, а також можливість сповіді.

1. Молитва на початок.

Почніть зустріч із молитви до Святого Духа.

2. Актуалізація

Щоб легше було розпочати липневу зустріч, давайте згадаємо, про що був червень.

3. Читання Божого Слова (Га 5, 1. 13-14).

Брати! Христос визволив нас для свободи, тож стійте в ній і не впрягайтесь знову в ярмо рабства. Ви-бо, брати, покликані до свободи; аби тільки свобода ваша не стала приводом до тілесности; але любов'ю служіть один одному. Увесь-бо закон міститься у цій одній заповіді: «Люби ближнього твого, як себе самого».

4. Розмова.

На початку ми з Вами трохи розважимося. У кімнаті, де ви знаходитесь, облаштуйте смугу перешкод. Використовуйте для цього предмети, які вас оточують, наприклад, стільці, столи, коробки.

Об'єднайтеся в пари. Стоїть одна людина на початку смуги перешкод із зав'язаними очима, а друга на певній відстань від неї.

Завдання людини із зав'язаними очима - безпечно пройти по наміченому маршруту, а завдання того, хто стоїть поруч, - вказати напрямок руху (наприклад, зроби два кроки вперед, поверни ліворуч тощо). Сподіваємося, що всі впоралися із завданням і з задоволенням дісталися до мети.

Запитання:

- а) Чи було у вас відчуття, що керівництво людини, яка вас направляла обмежує вашу свободу?
- б) Чи зі своєї волі ви вирішили підкоритися, бо завдяки цьому зможете дістатися до місця призначення?

5. Конференція.

Нижче наведено зразок тексту конференції, який може послужити натхненням для аніматора.

1. Свобода

Гра, яку ми запропонували вам на початку нашої зустрічі поставила перед нами питання про те, що таке свобода і якою є християнська концепція свободи. Це важливо, оскільки в наш час дуже підкреслюється її цінність. Кожен захищає її будь-якою ціною. Тоді як Церкву звинувачують у втручанні у свободу людини, в її обмеженні. Чи справді це так?

Звичайно, ні! Церква хоче свободи кожної людини. Як читаємо у цитованому уривку з Послання до галатів: Христос визволив нас для свободи. Тож звідки всі ці заборони? Чому Церква досі говорить, що нам робити? Тому що вона хоче, щоб ми щасливо і безпечно пройшли через наше життя. Прямо як у нашій виставі: особа, яка давала вказівки, не хотіла обмежувати свободу іншої особи, але хотіла, щоб вона подолала смугу перешкод успішно і без серйозних травм. То чому нам кажуть, що Церква хоче нас поневолити? Тому що світ має інше уявлення про свободу, ніж християнство. Сьогодні світ прагне «звільнення» людини від усіх правил і принципів, які її зв'язують.

Кажуть, що всі вільні, тобто можуть робити все, що хочуть, і ніхто не може в це втручатися, навіть якщо це суперечить усім моральним принципам. Проте така проголошена свобода насправді є самовіллям. Цікаво те, що люди, які проповідують так зрозумілу свободу, погоджуються, що при її існуванні є потреба державного або кримінального права, яке, зрештою, також нас обмежує; вони приймають кримінальні та трудові кодекси... і в той же час вони відкидають Закон Божий, який, на їхню думку, позбавляє їх цієї істотної цінності людського життя, якою є свобода.

Цьому сприяє пануючий у сучасному світі релятивізм, тобто відмова від об'єктивної істини. Саме людина хоче вирішувати, що добре, а що погано. Добре те, що вона вважає добрим. Свобода, відірвана від правди, стає загрозою для людини.

2. Віра вимагає вчинків

Зверніть увагу, що тему свободи ми піднімається не на першій нашій зустрічі, а тільки зараз. Це наш пункт прибуття, а не пункт відправлення. Наша моральність повинна впливати з любові до Бога. Тому протягом наших зустрічей ми спочатку намагалися пізнати Його, потім ми подивилися на себе, ми побачили, як ми можемо будувати з Богом наші стосунки, ми відкрили всю допомогу, яку Він нам надає на нашому духовному шляху.

Якщо я відкриваю Бога як свого Творця, як Отця, який дуже любить мене і бажає мені добра, я побачу, що Його заповіді не обмежують мою свободу, а саме завдяки їм я можу бути справді вільним. В центрі вчення Церкви є спасіння, а не гріх. Це не чого «не можна», але що робити, щоб бути щасливим, безпечно пройти через життя, яке триває не вічно тут, на землі, а є лише прелюдією до того справжнього Життя, яке чекає на нас після смерті.

Те, що ми є християнами впливає на все наше життя, на нашу поведінку. Віра вимагає від нас вчинків. Це любов Бога спонукає мене до них. Якщо я відчуваю, що Бог мене любить, то у мене виникає бажання поділитися цією любов'ю з іншими, я буду робити добро і уникати всього, що послабить мої стосунки з Отцем, чим я буду від Нього віддалятися. Якщо ми приймемо цю точку зору, то побачимо, що рішення жити за Заповідями не обтяжливе, а корисне.

3. Церква допомагає мені в житті

Церква хоче допомогти нам на нашому життєвому шляху. Тому вона дає нам підказки, оцінюючи, чи є вчинок моральним чи ні... Ми часто можемо не погоджуватися з цим, можливо, це не відповідає нашому баченню, але повірте, що Церква не є такою, яка робить щось, щоб залякувати будь-кого, але вона, як мати хоче, щоб ми не робили того, що завдасть нам шкоди, що погано вплине на наше життя.

Відправною точкою при оцінці того чи іншого вчинку завжди є Боже одкровення. Крім того, кожен із нас чує голос Бога в собі, закон, який записаний в нашому серці. Тут ми торкаємося реальності совісті. Саме вона дозволяє судити про те, добрим чи поганим є вчинок. Однак важливо, щоб сумління було добре сформованим і судило правдиво. У формуванні совісті велику допомогу християнам надає Церква та її Учительський Уряд. В енцикліці «*Veritatis splendor*» Іван Павло II пише: "Християни у формуванні свого сумління повинні бути уважними до святого і вірного вчення Церкви. Бо, з волі Христа, Католицька Церква є вчителем істини і на Ній лежить обов'язок проповідувати і автентично навчати Правди, якою є Христос, і водночас зі всією серйозністю пояснювати і підтверджувати моральні правила поведінки, які впливають із самої природи людини".

Тож авторитет Церкви, коли вона висловлюється на моральні теми, жодним чином не порушує свободу совісті християн: не тільки тому, що свобода совісті не є свободою «від» правди, але завжди і виключно «в» правді, але також тому, що Магістеріум не знайомить християнина з істинами, які є чужими для совісті, а відкриває лише ті істини, які совість повинна вже знати і розвивати їх, починаючи від первісного акту віри.

Церква прагне служити сумлінню людини, допомагати йому, щоб не турбував його кожен подув вітру науки за людською оманю (Еф 4, 14), і щоб воно не відходило від правди про добро людини, а щоб зростало в складніших справах - могло дійти до правди вірною дорогою і в ній тривати.

У світлі цих слів ми бачимо, що Церква не може мовчати, коли наш погляд часто обмежений. Ми вважаємо, що щось правильно, а насправді це не так. Сатана ніколи не представляє нам зло як щось погане, а, навпаки, як добре. Зрештою, скуштувавши плід в раю Адам і Єва мали просто пізнати добро і зло, а тим часом ми знаємо, як все закінчилося ...

6. Дискусія

Заохочуємо вас до обговорення. Це гарний час, щоб підняти питання, які можливо, вас довго турбували. Можливо, є речі, які ви не розумієте у моральному вченні Церкви. Аборт, ЕКО та життєві проблеми у позасакраментальних відносинах - вони яскраво присутні в публічних дискусіях. Варто задуматися, чому Церква

говорить так, а не інакше, на чому ґрунтується, які аргументи. Варто подумати для себе, зібрати необхідні знання з певної теми, щоб потім перебуваючи в компанії інших людей, ви могли відстоювати свою точку зору на ту чи іншу проблему.

7. Завдання.

Перелічіть на аркуші паперу теми, які виникли під час вашої дискусії. Потім нехай кожен з учасників вибере одну з них (одну тему можуть вибрати кілька людей) і спробує до наступної зустрічі зібрати аргументи з вчення Церкви щодо цього питання. Варто зазирнути до джерел, щоб самому переконатися, що насправді говорить Церква, і що свідчить на користь того, що дана проблема оцінюється саме так.

8. Молитва

Цього місяця ми звертаємо свій погляд на хрест. Хочемо запропонувати вам поклоніння хресту. Ви можете піти під будь-який хрест, або поставити хрест у кімнаті. Дивлячись на нього, дякуйте Богові за Його велику любов, за те, що Він зробив для нас. Бог дає людині свободу, яка випливає з хреста. Саме там Ісус звільнив нас з рабства зла і гріха. Він сплатив борг, який ми заробили за наші гріхи. Під час цього поклоніння хресту спробуйте побачити, що ще в житті вас поневолює. Дозвольте Ісусу звільнити вас, допомогти вам повернути втрачену свободу. Напишіть все, що відкрили в собі, на аркуші паперу і покладіть біля хреста. (Тут форма того, як ви це робите довільна: Ви можете спалити ці картки, ви можете їх скласти разом і поставити на них хрестик, і т.д.).

Під час адорації можна співати (наприклад, «Спасіння прийшло через хрест», «Голгофа»)